

[Udenrigsministeren]

Jeg må sige til fru Birgitte Husmark, at jeg ser ingen idé i at genoptage den grundige drøftelse, vi havde i marts, hvor SF prøvede at påstå, at vi ikke havde taget fattigdomsorienteringen højtideligt ved valg af hovedmodtagerlande. Det er klart dokumenteret, at gennemsnittet, og det er gennemsnit, vi her må kigge på, ligger på en tredjedel af den grænse, vi arbejder med, og sammenligner vi med andre lande – jamen jeg var igennem hele argumentationen i marts. Jeg orker ikke at gentage den her, jeg tror såmænd heller ikke, det vil overbevise SF.

Både hr. Erik B. Smith, hr. Jørgen Estrup og hr. Glønborg var inde på spørgsmålet om NGO'erne, altså de private organisationer, og jeg vil meget gerne give hr. Erik B. Smith ret i, at vi her har et meget værdifuldt og et meget anerkendelsesværdigt element i dansk udviklingsbistand. Vi har jo også set, hvordan den bistand, der ydes netop gennem de private organisationer, er steget ganske stærkt igennem de senere år. Den er blevet næsten fordoblet siden 1987, og jeg mener også, at det er vigtigt, at vi på den måde får et bredere folkeligt element i bistandssamarbejdet, både herhjemme og i modtagerlandene.

Det er klart, at det øgede samarbejde med private organisationer også, som hr. Glønborg var inde på, gør det naturligt at prøve at finde frem til nye samarbejdsformer. Fra næste år vil der f.eks. blive indgået rammeaftaler med nogle af de større organisationer, og det vil give administrative lettelser både for Danida og for organisationerne.

Så er der denne diskussion om, hvorvidt man skal forhøje den procent, som man må bruge på administration i de private organisationer. Jeg indrømmer villigt, at jeg altså har været noget stivnakket, og det vil jeg fortsat være. Jeg har ikke rigtig fundet grundlag for at lægge op til, at vi skal ændre de regler og principper, der gælder, hverken vedrørende eget bidrag, som jo skal præsteres af nogle af de store organisationer, eller for så vidt angår den størrelse af de offentlige tilskud, der kan bruges til dækning af de private organisationers administrationsudgifter, det er disse 5 pct. Min begrundelse er, at i en tid, hvor det har været nødvendigt med meget hård hånd at holde Danidas egne løn- og administrationsudgifter nede, synes jeg ikke, det vil være rimeligt at give los over for ønsker af den art fra private organisationers side.

Så vil jeg godt føje til, at halsstarrigheden ikke er værre, end at jeg meget gerne, som hr. Jørgen Estrup sagde, vil gå ind i en fornuftig dialog og lytte til, hvad der måtte være af fornuftige argumenter, men jeg vil bare sige, at så skal de altså også være virkelig gode og overbevisende. Men lad os snakke om det, for jeg mener, at det er rigtigt, som hr. Glønborg siger, at man selvfølgelig ikke skal fratage dem lysten til at gøre arbejdet, når vi er enige om, at det er så vigtigt. På den anden side skal vi altså heller ikke være blinde for, at det tit er lettere at spørge, om statskassen ikke kan betale for lidt administration, end det er selv at kradsse pengene sammen. Det er dér, vi må finde en balance.

Hr. Riishøj spurgte, hvad det egentlig er for lande, man kan forestille sig vi nu yderligere skal til at kigge på. Vi har altså foreløbig de ti, som stod på den såkaldte bruttoliste, som nogle har kritiseret undervejs, men jeg understreger, at det bare er en liste over lande, vi har fundet det nyttigt at kigge på. Vi skal til at kigge på nogle flere, og der har i forbindelse med både debatten i dag og den drøftelse, vi havde forleden dag, været nævnt lande som Mongoliet, Namibia, Benin, Senegal, Gambia, Nicaragua og Vietnam. Det er lande, som jeg er helt parat til at lade foretage en nærmere undersøgelse af, sådan at vi får et endnu bedre grundlag til foråret, når vi skal til at tage den virkelige diskussion om, hvordan vi vælger yderligere programsamarbejdslande.

Endelig vil jeg gerne have udryddet den myte – det er fru Birgitte Husmark, der vender tilbage til det, vi også diskuterede i marts om Thailand – at man slet ikke dér har fundet frem til noget af det samarbejde, som jeg talte om dengang. Jeg kan sige, at der for øjeblikket arbejdes med forberedelse af to projekter i Nordøstthailand, dvs. den mere tilbagestående del af landet, og det er et projekt, der skal medvirke til en øget mælkeproduktion, vel at mærke blandt småbønder, og tillige sikre drikkevandsforsyning i landdistriktene. Det kunne jeg have oplyst i udvalget, hvis fru Birgitte Husmark havde spurgt dér, det havde vi ikke behøvet at ulejligle hele Folketinget med.

(Kort bemærkning).

Kelm-Hansen (S):

Ministeren karakteriserede sig selv som værende stivnakket, og den karakteristik skal jeg